

Ο ΕΥΩΝΟΤΕΡΟΣ ΦΩΤΙΣΜΟΣ

Ἄμερικανὸς φυσικὸς Λάγγλεϋ (*Langley*) ἐρωτῶμενος τίς ὁ εὐωνότερος φωτισμός; ἀποκρίνεται: Τὸ εὐωνότερον φῶς παράγει αὐτὴ ἡ φύσις ἐν ταῖς λυχνίαις τῶν φωτοβολούντων κανθάρων. Ἐὰν ἡδυνάμεθα νὰ παραγάγωμεν φῶς διὰ τῶν αὐτῶν μηχανικῶν λειτουργιῶν δι' ὧν καὶ τὸ τῶν φωτοβολούντων κανθάρων παράγεται, τὸ φῶς τοῦτο συγκρινόμενον πρὸς τὰ νῦν παρ' ἡμῶν ἐν χρήσει μέσα παραγωγῆς φωτός θὰ ἦτο ὁ εὐωνότερος τύπος φωτισμοῦ. Τὰ τεχνητὰ μέσα, ὧν νῦν ποιούμεθα χρῆσιν συνεπάγονται ἀνήκουστον σπατάλην δυνάμεως. Μεγίστη εἶνε ἡ σπατάλη αὕτη ἐν τῇ χρήσει κηρίων, λυχνιῶν καὶ φωταερίου, ἐν οἷς ἡ ἀπώλεια ἐνεργείας εἶνε πλέον τῶν 99 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν. Ἐν τῷ ἠλεκτρικῷ φωτὶ εἶνε μὲν ἡ ἀπώλεια ἐλάδων, ἀλλὰ πάντοτε λίαν μεγάλην. Ἡ ἀπώλεια προκύπτει ἐκ τοῦ ὅτι ἀπαιτεῖται νὰ καταναλωθῇ μεγάλη ποσότης θερμότητος μέχρις οὗ τὸ ὡς πηγὴ φωτός χρησιμοποιούμενον σῶμα ἐκπέμπῃ φωτιστικὰ ἀκτίνια. Φῶς καὶ θερμότης εἶνε ἀμφοτέρω τύποι μόνον μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἐνεργείας. Θερμαινόμενου σώματος τῆς τὰ μόρια αὐτοῦ τίθενται εἰς κατάστασιν διανεκῶς ἐπιτεινομένων δονήσεων, αἵτινες διὰ τοῦτο μέταλλον πληροῦντος αἰθέρος διαδίδονται περὶ αὐτῶν. Τῶν δονήσεων τούτων τοῦ αἰθέρος ἀντιλαμβανόμεθα ὡς ἀκτινοβολούντος θερμογόνου. Ἄμα δὲ αἱ δονήσεις ἀποκτινῶσιν ὠρισμένην τινὰ ταχύτητα, ἀρχεται καὶ τὸ σῶμα νὰ φωτοβολῇ· τοῦτέστιν ἐνῶ αἱ δονήσεις τοῦ αἰθέρος μόνον ἐπὶ τῶν ἀπτικῶν ἡμῶν νεύρων ἐπέδρουν, νῦν ἀντιλαμβανόμεθα αὐτῶν καὶ διὰ τῶν ὀπτικῶν. Ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ ἐφαρμόσωμεν μέσον τι οἷον δῆλοτε πρὸς ἐπίτευξιν τῆς καταστάσεως ταύτης, χωρὶς νὰ διέλθωμεν διὰ τῶν κατωτέρων βαθμίδων τῆς ἀκτινοβολίας τῆς θερμότητος· κατ' ἀνάγκην ὀφείλομεν νὰ καταναλώσωμεν μέγα μέρος ἀργάτου θερμότητος μέχρις οὗ ἐπιτύχωμεν καὶ τὸ ἐλάχιστον ὄρατον ἀποτέλεσμα. Οὐχ ἦττον παρουσιάζονται φαινόμενα ἐν οἷς παράγεται φῶς ἀνευ ἐπαισθητῆς θερμότητος. Τοιοῦτον δὲ φαινόμενον εἶνε ὁ φωσφορισμός, οἷος παρατηρεῖται ἐν τῇ φύσει ἐν τῇ φωτοβολίᾳ κανθάρων τινῶν. Ἐπίσημος διὰ τὴν φωτιστικὴν αὐτοῦ δύναμιν εἶνε ὁ ἀμερικανικὸς Πυροφόρος (*Pyrophorus noctiluens*) καλούμενος ἐν τῷ τόπῳ Κουκούγγο (*Cucujó*). Τὸ ζῶον τοῦτο ἔχει μῆκος 37 χιλιοστομέτρων καὶ πλάτος 11. Τὸ φῶς ἐκπέμπεται ἐκ τριῶν μερῶν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ὧν δύο κείνται ἐπὶ τοῦ στήθους, τὸ δὲ τρίτον κατὰ τὰ πρᾶν ἡ τῆς κοιλίας. Ἐν τῇ πατρίδι αὐτῶν τὰ έντομα χρησιμοποιοῦνται ὡς φυσικὰ λυχνία, αἱ δὲ γυναῖκες φέρουσι τοὺς κανθάρους τούτους ὡς κοσμημα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν ἐσθῆτων αὐτῶν, διὸ καὶ ἐν Βερακρούζη εἶνε ἀντικείμενον ἐμπορίου. Ὁ Λάγγλεϋ καὶ ὁ Βέρυ (*Bery*) ἐπρομηθεύθησαν ζῶντας Πυροφόρους ἐκ Κούδας καὶ ἐξετέλεσαν ἐπὶ τούτων πειράματα, ὧν σκοπὸς ἦν νὰ βεβαιώσωσιν, ἂν τὸ ὑπὸ

τῶν κανθάρων τούτων ἐκπεμπόμενον φῶς περιεῖχεν ἀμαυρὰς θερμαντικὰς ἀκτίνιας. Ἰμὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐξήτασαν τὸ φάσμα τοῦ φωτός τῶν έντόμων τούτων, συγκρίνοντες αὐτὸ πρὸς τὸ τοῦ ἡλιακοῦ φωτός. Ἐκ δὲ τῆς ἐρεύνης ταύτης προέκυψεν ὅτι τὸ φάσμα τοῦ φωτός τῶν φωτοβολούντων κανθάρων στερεῖται τῶν ἐρυθρῶν καὶ τῶν ὑπερερυθρῶν (μὴ ὄρατῶν) ἀκτίνων, εἰς ἃς ὀφείλεται τὸ πλεῖστον τῆς ἡλιακῆς θερμότητος καὶ τῆς θερμότητος τῶν συνήθων πηγῶν τοῦ φωτός. Ἐντεῦθεν προκύπτει, ὅτι ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει ἔχομεν φῶς ἀνευ θερμότητος, ἐκτός, ἐννοεῖται, τῆς θερμότητος ἣν αὐταὶ αἱ φωτεινὰ ἀκτίνες παράγουσι.

N. ΧΑΙΡΟΣ

Ἡ ΓΥΝΗ

Τὸ ἀντικείμενον τοῦ ἔρωτος, ἡ γυνή, εἶνε ὃν ὅλως διάφορον τοῦ ἀνδρός, πλέον ἢ διάφορον, ἀντίθετον, ἀλλ' ἀντίθετον ἀρμονικῶς. Καὶ ἐν τῇ ἀρμονικῇ ταύτῃ ἀντιθέσει ἐγκείται τὸ θέλημα τοῦ κόσμου.

Ἀντιτίθεται αὐτὴ πρὸς ἐαυτήν, ὑψίστα μὲν ἐν τῇ ψυχῇ τῆς διαμάχην ἀντιθέτων ιδιοτήτων. Καίτοι ἀνατραφεῖσα ἐν τῇ καλλονῇ τῆς, ἐν τῇ ποιήσει τῆς, ἐν τῇ ζωῇ τῆς ἀντιλήψει, ἐν τῇ μαντικῇ τῆς ἐμπνεύσει, εἶνε οὐχ ἦττον δούλη τῆς φύσεως διὰ τὴν ἀδυναμίαν καὶ τὴν ἀσθενειάν τῆς.

Κατ' οὐδὲν ὁμοιάζει μὲ ἡμᾶς τοὺς ἀνδρας. Σκέπτεται, ὁμιλεῖ, ἐνεργεῖ διάφορος. Αἱ ὀρέξεις τῆς διαφέρουν τῶν ἰδικῶν μας ὀρέξεων. Τὸ αἷμα τῆς δὲν ἔχει τὴν ἰδίαν κυκλοφορίαν μὲ τὸ ἰδικόν μας αἷμα· ἔχει στιγμὰς, καθ' ἃς βέε ὀρμητικῶς ὡς καταγίγ. Δὲν ἀναπνέει ὅπως ἀναπνέομεν ἡμεῖς. Προβλέπουσα τὴν ἐγκυμοσύνην καὶ τὴν ἐν τῷ μέλλοντι ἄνοδον τῶν κατωτέρων ὀργάνων, ἡ φύσις ἔκαμε τὴν γυναῖκα ν' ἀναπνέῃ πρὸ πάντων διὰ τῶν τεσσάρων ἄνωθεν πλευρῶν. Ἐν τῇ ἀνάγκῃ ταύτῃ τῆς ἀναπνοῆς ἐγκείται τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς καλλονῆς τῆς γυναικός, οἱ ἀρμονικοὶ κυματισμοὶ τοῦ στήθους, οἵτινες ἐκφράζουσιν ἐν ἀφῶν εὐγλωττία ὅλα τὰ αἰσθήματά τῆς.

Δὲν τρώγει οὔτε ὅσον τρώγομεν ἡμεῖς, οὔτε ὅ,τι τρώγομεν ἡμεῖς. Διατί; Διὰ τὸν λόγον πρὸ πάντων ὅτι δὲν χωνεύει ὅπως ἡμεῖς. Ἡ πέψις τῆς διαταράσσεται καθ' ἐκάστην στιγμὴν ἀπὸ μίαν αἰτίαν: ἡ γυνὴ ἀγαπᾷ ἀπὸ τοῦ βάθους τῶν σπλάχνων τῆς. Τὸ βαθύ δοχεῖον τοῦ ἔρωτος (ὅπερ καλεῖται λεκάνη) εἶνε ὀλόκληρος ὠκεανὸς διαδοχικῶν συγκινήσεων, αἵτινες ἀντίκεινται εἰς τὴν ἐνεργείαν τῶν θρεπτικῶν ὀργάνων.

Αἱ ἐσωτερικαὶ αὐταὶ διαφοραὶ ἐμφαίνονται ἐξωτερικῶς διὰ μιᾶς ἄλλης διαφορᾶς πλέον εὐδιακρίτου. Ἡ γυνὴ ἔχει ἰδικὴν τῆς γλώσσαν.

Τὰ έντομα καὶ οἱ ἰχθεῖς σιωπῶσι. Τὸ πτηνὸν ψάλλει καὶ ψάλλει οὕτως ὡσεὶ ἤθελε ν' ἀρθρώσῃ λέξεις. Ὁ ἀνὴρ ἔχει τὴν γλώσσαν εὐκρινῆ, τὴν λέξιν σαφῆ, τὸν

λόγον ἀπαστράπτοντα. Ἡ γυνὴ ὁμῶς ὑπερβαίνουσα τὸν λόγον τοῦ ἀνδρός καὶ τὸ ἄσμα τοῦ πτηνοῦ, ἔχει γλώσσαν μαγικὴν, διὰ τῆς ὁποίας διακόπτει τὸν λόγον καὶ τὸ ἄσμα: ἔχει τὸν στεναγμὸν, τὴν περιπαθῆ ταύτην πνοήν.

Ἀκαταλόγιστος δύναμις. Μόλις αἰσθανθῆ τι καὶ ἡ καρδία τῆς ἀμέσως συγκινεῖται, τὸ στήθος τῆς ἀνερχεται, κατέρχεται ἀνερχεται καὶ πάλιν· δὲν δύναται νὰ ὀμιλήσῃ καὶ ὁμῶς ἐκ τῶν προτέρων συμφωνοῦμεν, ὑποχωροῦμεν εἰς τὰς θελήσεις τῆς. Ποῖα δημογορία τοῦ ἀνδρός δύναται νὰ φέρῃ τὸ ἀποτέλεσμα, τὸ ὅποιον φέρει ἡ σιωπὴ τῆς γυναικός;

(Ἐκ τῶν τοῦ Ἱ. Μισσελέ.)

ΕΥΤΡΑΠΕΔΑ

Ὁ Κύριος. Νά, πάρε αὐτὸ τὸ μέτρον καὶ πῆγαινε νὰ μετρήσῃς ἐκεῖνη τὴν μεγάλην σανίδα ποῦ εἶνε ἔς τὴν πόρτα.

Ὁ ὑπέρτης κατέρχεται μὲ τὸ μέτρον καὶ ἐπιστρέφει ἀμέσως.

Ὁ Κύριος. Τὴν ἐμέτρησες;

Ὁ ὑπέρτης. Ὁχι! τὸ μέτρο εἶναι μικρότερον ἀπὸ τὴν σανίδα καὶ δὲν φθάνει νὰ τὴν μετρήσῃ.

Ὁ σύζυγος. Ἄν δὲν μ' ἔκανες νὰ σὲ ζηλεύω, θὰ σ' ἀγαποῦσα πολὺ περισσότερον.

Ἡ σύζυγος. Φανταζομαι πόσον περισσότερον θὰ μ' ἐζήλευες τότε.

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

Τὸ Ἀττικὸν Μοῦσεῖον, παρορμηθὲν ἐκ τῶν ἐπιστολῶν, τὰς ὁποίας ἤρχισε λαμβάνον καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ εὐρίσκειται εἰς πνευματικὴν συγκοινωνίαν μετὰ τῶν συνδρομητῶν του, συνιστᾷ ἰδιαίτερον κεφάλαιον ὑπὸ τὸν τίτλον ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ, ἐν τῷ ὁποίῳ θὰ συζητῆ καὶ θ' ἀπαντᾷ περιεκτικῶς εἰς τὰς ἀπευθυνόμενας πρὸς αὐτὸ ἐρωτήσεις ἐκ μέρους τῶν ἀγνωστῶν καὶ ἀγνωστρίων του. Οἱ κ. κ. ἀναγνώσται ἀμφοτέρων τῶν φύλλων, οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὰς Συζητήσεις μας παρακαλοῦνται νὰ ἐκλεξῶσι ψευδώνυμόν τι· ἐν ἐλλείψει ψευδονύμου θ' ἀπευθυνόμεθα πρὸς τ' ἀρχικὰ στοιχεῖα τοῦ ὀνόματος των. Ἐννοεῖται, ὅτι, μεταχειριζόμενοι ψευδώνυμον, δὲν εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ μᾶς καθιστῶσι γνωστὸν καὶ τὸ ὄνομά των. Εἰς τὸ τέλος τοῦ κεφαλαίου τῶν Συζητήσεων ἔκτεθειται καὶ ἡ ἀλληλογραφία, ἡ ἔχουσα σχεσιν πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ περιοδικοῦ.

Μεριστοφιλεῖ. — Δὲν ἀρνούμεθα ὅτι οὐδὲν γλυκύτερον ἀπὸ τὴν ἐλπίδα· μετὰ δὲ ὁμῶς τοῦ ἐλλεῖπειν καὶ τοῦ φανταζεσθαι ἢ διαφορά εἶνε ἐλαχίστη. Ὁνειροπολήσεις μέλλοντος, πολλάκις ἐπαναληφθεῖσαι, ἐξοικειοῦνται τοσοῦτον μετ' ἡμῶν, ὥστε κατανώσι προσοχώμεναι ἐλπίδες. Τοσοῦτο μᾶλλον, καθ' ὅσον τα πραγματικὰ γεγονότα, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζομεν τὰς ἐλπίδας μας, καλλῶνται καὶ μεγεθύνονται ὑπὸ τῆς φαντασίας. Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς οἱ φαντασιόπληκτοι καλλιτεχναι, καὶ ἰδίῳ οἱ ποιηταί, βλέπουσιν τὰς ἐλπίδας των διαλυομένας ὡς ὄνειρα καὶ ὡς καπνόν.

Χειμέρρα. — Τί θέλετε νὰ σᾶς ἀπαντήσωμεν; Τὰ αἰσθήματα σχετίζονται ὄχι μόνον μετὰ τὴν ἀνατροπὴν ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἰδιοσυγκρασίαν ἐκάστου· βλέπομεν